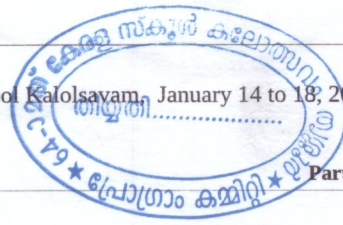

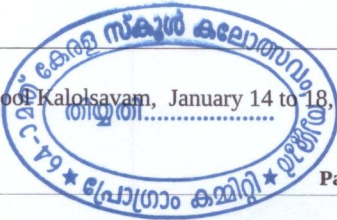
Item Code: 640

Participant Code: 026

ഒറ്റമുറിയുള വിട് ഒറ്റമുറിലിഗല അമ്മാവ്

ഉരുങ്ങു കൂടിയ കാര്യമേപ്പങ്ങൾ കാരവർണ്ണൻ
ചുരുൾമുടി പേരല, വർത്തിക്കുന്നു. അ നന്നത്ത പത്തിക്കെട്ടുകൾ
വിടവുകൾ ജിറിയുറിച്ച് വന്ന സൂര്യനേക്കൽ തുരുമ്പടി
ജനലഴികളിലൂടെ അ ഒറ്റമുറിലിലേക്ക് ഉൾ നിറങ്ങി.
അവ ഹരിൻ കൽപോളകളെ വലിച്ചു കീറി നേർത്ത ഒരു
റപൽ സൂചിയിലായി മാറി. മിട്ടികൾ തുറന്ന താൻ മുൻപിലുള
കണ്ണാടിലിഗല അ ദീകരരുപിനല നോക്കി. നിശ്ചമുടിയുള അ ക്ലിപ്തഗാത്രനെ
നോക്കി. "ഇല്ല. താൻ ഛകനല്ല." അ ജനലഴികളിലൂടെ പാലിനോക്കി.
പരസ്പരം വേരുമുൽ ബന്ധിതരായ പൂക്കുവതാദിക്കളെ നോക്കി,
താൻ തോളെ താഴ്ത്തുന്ന ചലനമെ നോക്കി. "ഇല്ല. താൻ ഛകനല്ല."
താൻ അ ഒറ്റമുറിയുള വിടറിൽ പടിക്കുകുളിപ്പിൻ മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി.
ഉലച്ചാർത്തുകുളിൽ രൂപുന്ധിനിൽക്കുന്ന മൃത്യുഞ്ജയീ അഭിതൃഗൻ അനുഗ്രഹത്താൽ
പ്രപഞ്ചത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു. അ ഉലച്ചുകുളിൽ നിന്ന്
താൻ മുന്തിലേക്ക് വിജിച്ചു. പാരിതോഷാർന്ന താഴ്വര പരസ്പരം
പുനർന്ന് നിലക്കുന്ന മരങ്ങൾ. അവയുടെ ഉലച്ചാർത്തുകുളിൽ
മേല സൂര്യൻ വർണ്ണങ്ങൾ വാരിവിതരുന്നു. അവയ്ക്കിടയിലൂടെ
വട്ടിറവട്ടിറൊഴുകുന്ന പട്ട. കാടിൻ നാടിത്തരമ്പുകയ്ക്കത്തോ
കാടിൻ പുത്തിൽ ഗജവരണ്ഡലം തീർത്ത കൂടുകൂടും.

Item Code: 640

Participant Code: 026

കുറേപേരും അന്നു പട്ടിമുക്കത്തു നിന്ന് പോയി.
"വിഷ്ണു ചിത്തിനീശ്വരന്റെ പോലായിരുന്ന"
അപ്പൻ വായി പിടിച്ചു. നിരന്തരം അപ്പന്റെ ശബ്ദത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
നിത്യ പാലം അമ്മ അമ്മ. പഠനത്തിൽ പല വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു.
എന്ന സമയം അടിപാലങ്ങളുടെ അവിരലുകളിൽ പൂക്കൾ വെട്ടുന്നു.
പുതിയ അകാശങ്ങൾ തേയ്ക്കുന്ന എന്റെ കലാപത്തിൽ ഏതോ
കുടിലേക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുക പോലെ. അവയെല്ലാംകൂടി ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്ന
മലർ ചിത്തി കലാപം. എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ വിട്ടുപോകുന്നു.
വർണ്ണമുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ചേർക്കുകയല്ല. ഞാൻ അ അവന്റെ
പരിചരിക്കുന്നു. "വിഷ്ണു ചിത്തി" ചാരുക്കളോടൊത്ത് അപരനായി കിടന്ന
ചിത്തിവ് ഒരു കൃത്യമായ അകാശ അകാശത്തിലേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുന്നു.
"വിഷ്ണു ചിത്തി" അമ്മ അമ്മ. നഗ്നനായി സന്നദ്ധനായിരുന്ന
കുലം ഭേദിച്ചു. രാപകളുടെ ചിത്തി പ്രകാശം കേൾക്കുകയല്ല.
ചിത്തി കൃഷ്ണകിരണ 27 കടം പിടിച്ച സമയത്ത് ഒരു
ഒരു കൃത്യമുള്ള ചിത്തി അന്നത്തെ അമ്മായി ജീവിച്ചു.
ഒരു അമ്മ വാക്കുകൾ കടന്നുപോയി. ഏതെങ്കിലും
അമ്മയുടെ അവ കടം പിടിച്ചു. ഏതെങ്കിലും ഒരു കേൾക്കുകയല്ല.
അമ്മയെ വാക്കുകൾ ചേർക്കുകയല്ല.
അമ്മയെ വാക്കുകൾ അമ്മ അമ്മയെ വാക്കുകൾ
ഒരു സ്വകാര്യ കലാപം കേൾക്കുകയല്ല. ഒരു അമ്മയെ വാക്കുകൾ ചേർക്കുകയല്ല.
ചിത്തിയുടെ അ ചാരുക്കളിൽ ഞാൻ പോലും അമ്മയെ വാക്കുകൾ ചേർക്കുകയല്ല.

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

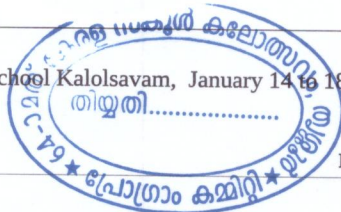
Item Code: 640

Participant Code: 926

എൻ ഭജനം ചിത്തി പുത്തൻ പവരവിധൻ താൻ ന്ന
കുടന്നിരപ്പെട്ടി തുറന്നു. വാട്സലിൽ ദുരേ പ്രകൃതി മനോഹരമാ
സ്ഥലങ്ങളുടെ ചില ഉത്സാഹം അപകൃത കണ്ണുകളും. തിരുമച്ചിരിയിലി
പ്പെട്ടു. അരിപാലങ്ങളുടെ പർവ്വം. "മലേ നമുക്ക് എൻ സംരക്ഷിക്കണം",
"പ്രകൃതി സമ്പന്നം മരിക്കില്ല", "ചവിട്ടുകയാണ്?" അ സ്പഷ്ടമാകുന്നതേ
തിരിച്ചും. ചാമ്പുമാലി തോന്നി. എൻ സൂക്ഷ്മത്തി മൊന്നൊലാണ്.
അ ഒറ്റമുറിയിൽ മേല ചന്ദ്ര കി.പി. ലിൽ നെടുമുണ്ടു.
പിട്ടിൽ നിന്ന് അറയൊക്കെ പിടിച്ചു. "മേല താൻ മൃതനല്ല"
താൻ പേരുമുൾ. മേലത്ത സമ്പന്നം".
എൻ ഭജനം ചിത്തിത്തോന്നത് ചന്ദ്ര അപരിപിതമാ
സ്ഥലത്താണ്. താൻ ചമ്പുതൂങ്ങ അപകൃത ചെവി ചന്ദ്രമുണ്ടി
അമ്പലപ്പുഴയിലുള്ള മെട്ടിപർച്ചക്കൽ, കറുപ്പൻ പന്തളപ്പി കൃതികുന്ന
മുട്ടിച്ചിരിയിൽ. അപർ പ്യാർത്താണ്. അപർ അനിലേക്ക് ചന്ദ്രം
തുറന്നു. ഉറച്ചൊക്കെക്കൽ. ചവിട്ട അലർക്കൻ അപരിപിതാണ്.
അപരിപിതമാണ്. ചവിട്ടി ക. നിന്നും തുപ്പി പോകുന്ന വാഹനം.
അനന്ത വിഹാസത്തിലേക്ക് തുപ്പുന്ന പുക്കുളക്കൽ. അപ പ്രകൃ
കാർഷ്വേലങ്ങളാണ്. ക. ജീവിന. അപദിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ, ക്കു ദർശിക്കാക്കിരിക്കുന്ന
മൃതൻ, അപകൃത മിതെ ജീർണ്ണമുറ്റ ചില
മൃതനാണ്. തേളം പരപ്പൻ കാണുന്നില്ല. ചന്ദ്രം
അന്ധനാണ്. മേലൻ താൻ മൃതനല്ല. ചന്ദ്രം
ശിരസിയിലാണ്. ചന്ദ്ര പൂക്കുളക്കൽ ചന്ദ്രനും.

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

അവർക്ക് എല്ലാം വിലപിടിച്ച വെളിച്ചങ്ങൾ സമഹാനന്തിന്റെ
പ്രതീകമാണ്. അവ എവരെയും ഭൂമിയുടെ വിപ്ലവരംഭം മുഴങ്ങുന്നു.
പ്രകൃതിദാതൃക്കൾ അമ്മയുടെ മാതൃത്വം തിരുന്നെൽ പരിമിതിയുണ്ട്. അവയുടെ
അലർച്ച മൗനം ഭരണത്തിന്റെ കർമ്മപദ്ധതികളെ വിറപ്പിച്ചു.
കർമ്മത്തിൽ അതും പൊടിമുട്ടുന്നു. അവർ പ്രാർത്ഥനയുടെ പര്യായമാണ്.
അത് "അല്ലോ വളർന്നു" മുഴങ്ങുന്നതിൽ സന്ധിതമാണ്.
"അല്ലോ വളർന്നു" നഗരത്തിൽ നിന്ന്
നഗരത്തിലേക്ക് മാഞ്ഞു. എല്ലാം നഗരം ചുറ്റും ചുറ്റും മാറിയിട്ടു.
മുഴമ്പാക്കൾ അവർക്ക് നടുവിലൂടെ ഒരു വെളിച്ചം
മുളർത്തിയപ്പോൾ, വെളി നിറത്തിൽ നിന്ന്, ജീവനായ ഒരു ജീവനായ
ജീവനായി പരിവർത്തിതമാണ്. അവർ പോയി. അവർ ജീവൻ നൽകുന്നു.
ജീവൻ നൽകുന്ന പ്രാർത്ഥന. പരമ്പര ചുരുക്കപ്പെട്ടു. ഒരു കുറി
കുറിപ്പുകൾ. അതിൽ പ്രാർത്ഥന തുടർത്തിയത് അച്ഛനും, അമ്മയും, മേയ്ക്കും.
നിശ്ചലമാണ്. അവർക്ക് അന്ന് ഒരു വിശ്വം ഉദിച്ചു. അവിടെ
അന്തരം, നന്മ ചേരികൾ ജനസംഗമം മുഴങ്ങുന്നതിനുള്ളതാണ്, അവയുടെ
വിജയങ്ങളും. പ്രേമവും. അന്ന് ഉദിച്ചു. ഉദിച്ചു. അവിടെ ഉദിച്ചു.
വിശ്വം വളർന്നു. അത് നന്മ നിറഞ്ഞ സമരമാണ്. അത്.
അവർ. തിരിഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കപ്പരിവർത്തിയുടെ മുകളിൽ
നിഷ്കളങ്കതയുടെ സ്പെഷൽ സ്പെഷലിസം. അത്. അത്.
പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രാർത്ഥനയെ അവർക്ക് അനുപമിച്ചിരിക്കുന്നു.
അത് വിശ്വം നഗരം.

